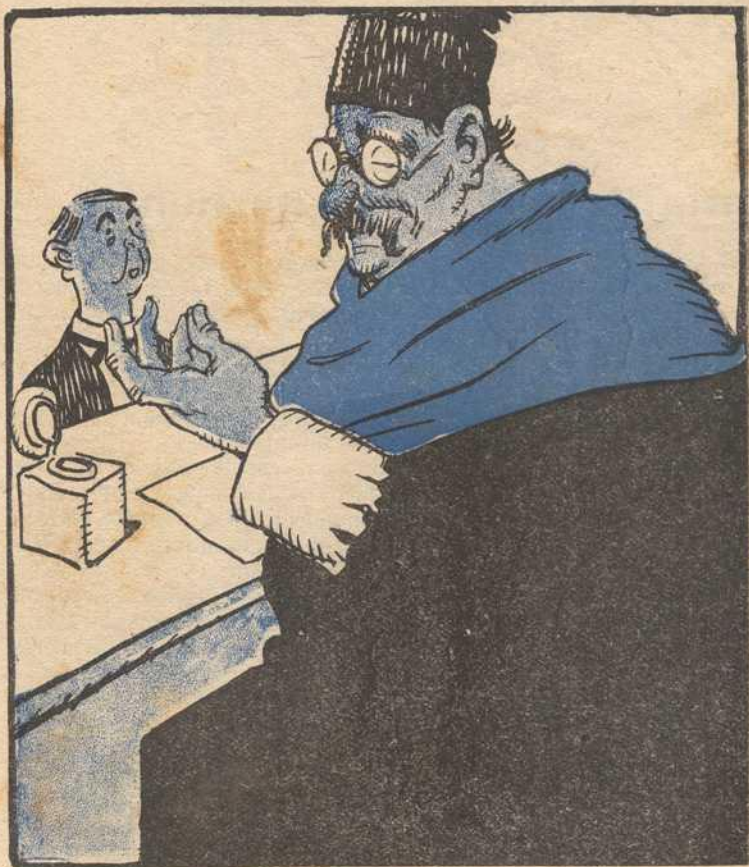

DIEN PATUFET

— No s'apuri, que vostè es molt jove encara pera acabar la carrera de metge;
després tampoch trobaria clientela.

— Oh, es que no visitaria sinó criatures.

L'infantesa dels grans homes

Als grans homes resulta difícil imaginàrsels de noys jugant a bales o a *puput*; no sembla sinó que certes celebritats hagin nascut ja en maturitat perfecta, sense cap de les entremaliadures de l'infantesa.

¿Es possible imaginar-se a Napoleón I o al seu vencedor a Waterloo, Wellington, a l'edat de deu anys? Y, no obstant, quan contemplem els retrats d'aquets homes quan eren noys, no trobem pas que's diferenciïn en res de la generalitat dels infants.

Napoleón, que va dominar tota l'Europa, era, de petit, de caràcter apocat y pusil·lànim, en tant es així, que'ls seus companys del col·legi de Brienne, ahont va concórrer cinch anys, el feyen objecte de tota mena de bromes pesades, lo qual era causa de que diferents cops hagüés demanat als seus pares que'l treguessin d'allí.

Wellington, per la seva part, tampoch va distingir-se en res del comú dels seus companys quan era un estudiantet. El col·legi d'Eton, que té a gran gloria l'haverlo comptat entre'ls seus alumnes, no recorda d'ell res de bo ni de dolent.

Altres grans homes, com l'almirall Nelson, el vencedor de Trafalgar, y el gran humorista Mark-Twain, varen conservar tota llur vida el caràcter y el cor d'infants.

Hi ha, ab tot, altra mena de grans homes, que de petits ja designaren lo que devien ser en la plenitut de llur existencia: els Millais y els Lawrence ja dibuixaven y pintaven de menuts menuts, y els Mozart, els Chopin y els Hændel feyen música quan encara no tenien ús de rahó.

En Jaume Watt, el gran físich, va heretar del seu avi l'afició a les

— ¿Còm es, senyor artista, que pinta a la sala de rebre?

— Ho faig perquè'l meu quarto de treball està ple d'enredos, y tinch por de que també s'enredés aquet quadro, puig l'encàrrech es d'un paisatge molt senzill.

matemàtiques, y a sis anys ne sabia ja tantes com els seus condeixeples de setze y divuit.

El seu invent de la caldera de vapor, va sugerirli'l fet, observat de noy, de la tapadora d'un perol que's bellugava al arrencar el bull l'aigua que contenia'l recipient.

L'esmentat Chopin, el famós autor dels nocturns, improvisava al piano a l'edat de quatre anys.

En quant a la pintura, bat el *record* de la precocitat sir Thomas Lawrence, fill d'un hostaler, ja que dibuixava correctament a cinch anys, a deu era un artista consumat y a vintiún va ser elegit membre de la Real Academia de Londres.

Ab tot, aquets petits prodigis no són més que l'excepció, puig la majoria d'ells moren prematurament o no progressen proporcionalment als anys que van posant.

Lo regular es que la plenitud del talent vingui ab la plenitud de l'edat.

ABECÉ

Bona excusa

Era en unes maniobres
y corrien els soldats
simulant una batalla
ab tota fidelitat.

Els de vanguardia atacaven
protegits pel foc dels flanchs;
jugava l'artilleria,
lluïtaven els de cavall...

Els uns muntaven un cingle,
altres saltaven barranchs;
aquets guarnien trinxeres,
aquells alsaven murals...

De prompte va destacar-se
una columna volant
pera protegir la marxa
d'una ambulancia lleal,

quan el qui la comandava
va adonarse d'un soldat
que s'estava sota un arbre
dormint lo meteix que un sant.
—¿Què fas aquí, valent ximple?—
li va dir l'oficial.
—¿Que no sabs que un simulacre
es lo meteix que un combat,
y quan s'es a la batalla
no es qüestió de roncar? —
— Oh — va dir el gata-maula, —
es que no dormia pas;
sinó que per dá a la lluita
més aspecte de vrítat,
feya'l mort, y ara esperava
que'm duguessin a enterrar. —

NVIC

Un fet colossal del comte de Nolhabilla

Lluita grech-romana

CÒM que'l nostre simpàtich comte tenia més estones vagatives que no pas pessetes, sempre estava pensant quina podria ferne.

Tot passejant pel passeig de Gracia, va veure un gran cartell en el que s'hi veyen dos lluitadors fenomenals fent la lluita grech-romana. El comte de Nolhabilla no havia vist lluitar may, ni sabia lo que era la lluita grech-romana; però, mirantse aquell cartell, va veure que deya que un tal Raskakops, lluitador rus, oferia mil pessetes al qui, lluitant ab ell, el vencés.

El comte de Nolhabilla's quedà rumiant un instant davant del cartell, fixantse bé en la forma en que'ls lluitadors que hi havia pintats feyen la lluita, y mentres estava així badant, va acostàrseli un amich seu, el baró de Panxaprima, que li va dir:

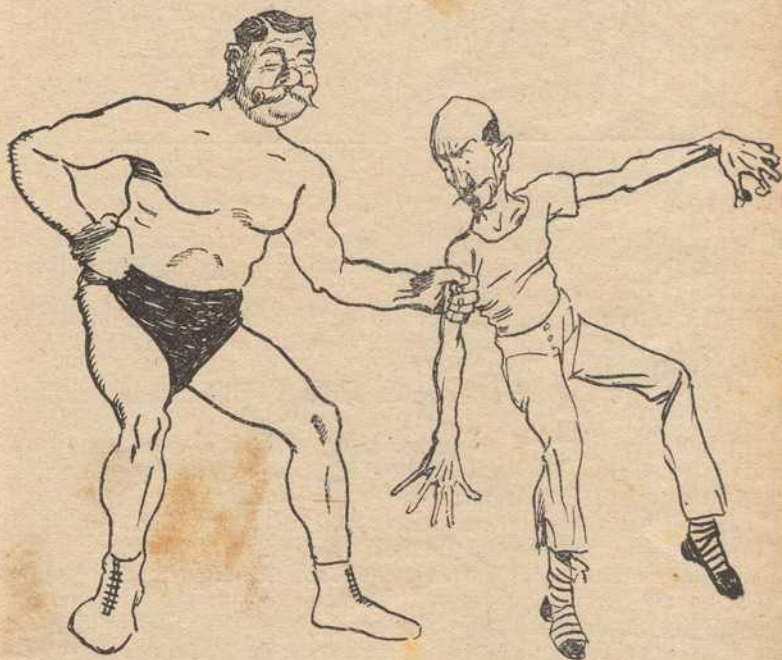
— ¡Ola, comte! ¿Què feu aquí badant?

— ¡Ola, Panxaprima! Volia presentarme al teatre a lluitar ab aquet pinxo rus que està tan gras, per veure si li guanyo les mil pessetes; però si t'haig de dir la veritat, no sé rès d'aquet jòch que'n diuen lluita grech-romana.

— Home, es molt senzill. Els lluitadors han d'agafarse y provar de tirar a terra al seu contrari, fins que'l fan tocar d'esquena a terra, però ab la condició de que hi toquin totes dues espatlles.

— ¡Això ray! — va exclamar el comte.

— Ja m'agradaria veurethi lluitant ab un home tan forsut com en Raskakops. —

Efectivament, segons se veyia en el cartell, un bras del lluitador rus era tan groixut com les dues cames plegades del comte, el qual, sense voler desmerèixel, estava més magre que un gos abandonat.

Però'l comte, ab el desitg de guanyar les mil pessetes, no va mirar rès, y aquell meteix vespre se'n va anar al teatre pera pendre part en la lluita.

Quan sortí a l'escena'l colós rus, tothom aplaudí. A manera de preparació, en Raskakops va alsar ab una sola mà un pes de 250 kilos. Després se dirigí al públich y digué:

— Respectable públich: Si algú d'entre vostès vol midar les forces

I 'HISTORIETA A L'ESTRANGER

1. — Esperem que estigui distret.

2. — ¡Ara que no fila li enganxo!

ab mi, ja pot pujar, imposantme jo la condició de donar a l'acte mil pessetes al qui logri guanyarme, fentme tocar d'esquena plana a terra. ¿Hi ha algú que accepti'l reptre?

— ¡Un servidor! — cridà'l comte de Nolhabilla desde'l fons del teatre, y en el meteix instant tothom esclatà a riure al veure la seva figura esprimatxada.

Però'l comte, sense fer cas de les burles, s'enfilà dalt de l'escenari y saludà al públich.

El lluitador rus li va preguntar si portava trajo de lluita, y ell, molt seriós, li contestà que sí, y va treure els pantalons y la camisa, quedant en calsetets y samarreta.

El públich tornà a riure a grans esclats al veure la fila que feya, però ell, sense immutarse, se preparà a lluitar.

El rus, meravellat de l'atreviment d'aquell nyíquiris que gosava lluitar ab ell, que era un Hèrcul, va témer, de primer moment, que no sapigués alguna *clau* secreta, y per això, al comensar la lluita, hi anà ab una certa precaució, lo que va animar molt al comte.

Donada la senyal, comensà'l *match*. El rus y el comte's varen agafar de mans, y el rus va donarli tal estirada que d'un poch més li arrenca'ls brassos.

Quan el famós lluitador rus va veure la feblesa del seu contrinçant, va divertirshi una mica, fentli donar cada tombarella que'l pobre comte semblava una pilota.

El públich reya a més no poder, però quan va riure més va ser al veure que en Raskakops, agafant al comte de Nolhabilla per la cintura, el va engegar a tal altura, que'l comte anà a parar a dalt de les bambalines de l'escenari, y sòrt que ell fou amatent a agafarshi, que si no, al recaure, hauria quedat sense ni un òs sencer.

3. — ¡Manoy, que riurem!

4. — ¡Caram, quin llubarro deù ser!

Però aleshores foren els amohinos. Per més que tothom li deya que baixés, ell s'estava penjat a dalt, ben agafat a una barra de les bambalines.

El públich no feya més que riure, y el rus saludava a tort y a dret, satisfet de la seva prohesa. Però'l comte de Nolhabilla no badava, y quan va veure que'l rus estava distret, ell desde dalt se deixà caure al seu damunt, agafantlo tant de sorpresa, que'l colós trontollà y caigué d'esquena. El comte s'apoyà allavors ab totes les seves forces y's declarà victoriós, ja que'l rus havia tocat d'abdúes espatlles a terra.

Fou tan gran l'ovació que'l públich tributà al comte, que aquet tenia'l clatell adolorit de tant salutar.

Resum: El comte embutxacà les mil pessetes, y adquirí una gran fama de lluitador.

— Y ara — deya ell — que's vagin rient de mi. —

J. M. F.

Pera recitar

Bella de nit — Bella de dia

N'hi ha una flor bella
que ab el dia s'esbadella
y ab ell al vespre se clou.
N'hi ha una altra que's desclou
al descloures l'estrellada,

y s'encaputxa a l'aubada.

Les dues són
flors d'aquet món.

Mes en l'hort de l'Infinít
hi ha una flor que's diu Maria.
Ella es la Bella de nit,
Ella es la Bella de dia.

† JACINTO VERDAGUER, *Pvre.*

Acudits

Al restaurant:

Entra un senyor, y després, d'haverse atipat bé, crida a l'amo, y li diu:

—Escolti, senyor: volia ferli una pregunta.

—Digui.

—Si vingués un subecte y, després d'haverse atipat, no tingués diners pera pagarli, ¿què li faria?

—Li donaria una puntada de peu al darrera.—

Y el senyor, aixecantse la levita, diu:

—Cobri.—

Enviat per

LLENÓN RAPSAG

En una reunió, un jove's va treure un magnífich puro de la seva petaca, y un dels molts tafaners que per tot se fiquen, li preguntà:

—¿N'hi queden més a vostè?—

Y el jove va respondreli:

—No, senyor: me'n queden menos.—

Traduit per

SALVADOR CLARÓS

En un examen d'aritmètica:

—Diguim: una dotzena de taronges, dues de pomes y tres de cireres, ¿quin producte daràn?

—Produiràn... un mal de ventre.—

JOAN IRANZO

—Pepeta, ¿ahont es el kilo de carn que ha anat a comprar?

—Oh... se l'ha menjat la gata.

—¿Tota?

—Sí, senyora.

—A veure, pòrtim la gata.—

La senyora, al tenir la gata, la pesà, y... ¡no més pesava una lliura!...

N. SNESSA

Casos y coses

A l'Argelia y a l'Argentina hi ha més cavalls que homes, y a pesar d'això manen els homes.

5. — ¡Verge Santa! ¡si es un gat!

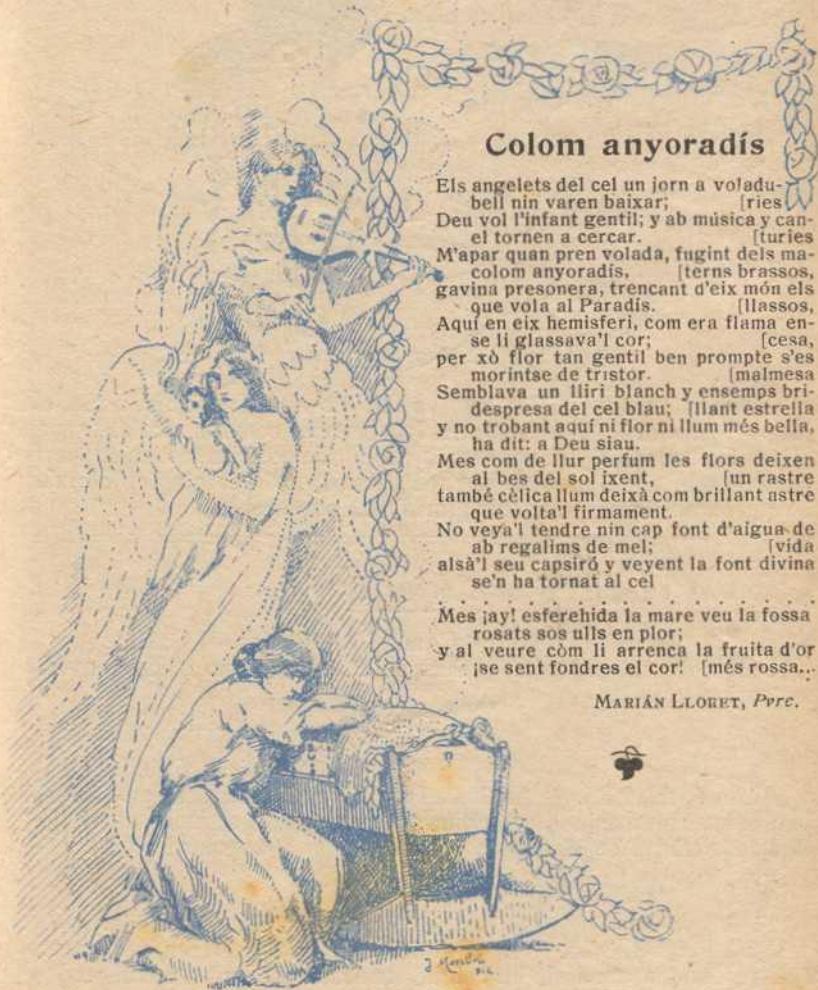
6. ¡ !

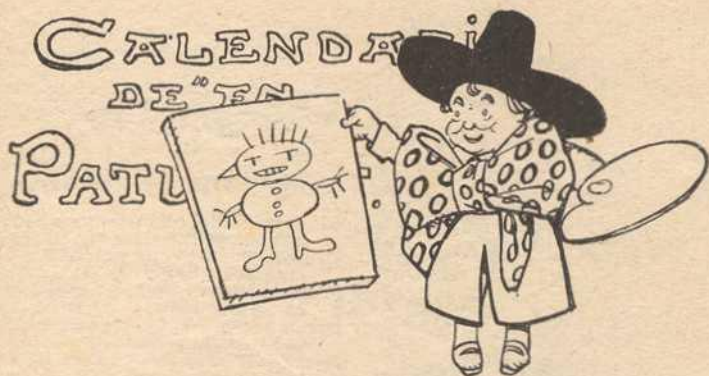
Colom anyoradís

Els angelets del cel un jorn a voladu-
 bell nin varen baixar; [ries
 Deu vol l'infant gentil; y ab música y can-
 el tornen a cercar. [turles
 M'apar quan pren volada, fugint dels ma-
 colom anyoradís, [terns brassos,
 gavina presonera, trencant d'eix món els
 que vola al Paradís. [lassos,
 Aquí en eix hemisferi, com era flama en-
 se li glassava'l cor; [cesa,
 per xò flor tan gentil ben prompte s'es
 morintse de tristor. [malmesa
 Semblava un liiri blanch y ensemps bri-
 despresa del cel blau; [llant estrella
 y no trobant aquí ni flor ni llum més bella,
 ha dit: a Deu siau.
 Mes com de llur perfum les flors deixen
 al bes del sol ixent, [un rastre
 també cèlica llum deixà com brillant astre
 que volta'l firmament.
 No veyà'l tendre nin cap font d'aigua de
 ab regalims de mel; [vida
 alsà'l seu capsiró y veyent la font divina
 se'n ha tornat al cel

Mes ¡ay! esferehida la mare veu la fossa
 rosats sos ulls en plor;
 y al veure com li arrenca la fruita d'or
 ¡se sent fondres el cor! [més rossa...

MARIÀN LLORET, *Perc.*

¡ALS ARTISTES PATUFISTES!

A tots els de l'art del pinzell, a tots els que feu ninots, a tots els futurs Velázquez y Fortunys, EN PATUFET us convida a col·laborar en el seu Calendari. Que la nostra joventut demostrï a les cinch parts del món que Catalunya es terra d'artistes, puig el planter d'ara'ns farà esperansar que la nostra gloria serà perdurable.

EN PATUFET a Calella

Comissió de Festes. — Calella.

Barcelona, 22, 6 tarda. — Surt en Patufet; si no té cap novetat arribarà a les 8,30.

Redacció.

—
Vilaró. — Calella.

Mataró, 22, 7,35. — Arribada Patufet, entusiasta acollida comissió patufistes mataronins, aplaudiments y visques, segueix el viatge, estacions trànsit comissions esperant saludar al popular Patufet.

Garriga.

—
Tuyet. — Calella.

Sant Pol, 22, 8,15. — En Patufet al baixar del tren per correspondre saludos comissió ha caigut, quedant assegut a terra, reconegut per un senyor metge. La ferida interessava sols a les calses, en quatre punts estarà arreglat, continúa viatge.

Redacció Patufet. — Barcelona.

Calella, 22, 8. — Comensa acudir molta gent a l'estació, a l'andèn no pot donarshi un pas, està ja a punt la comitiva.

Calella, 22, 8,15. — Els carrers afluyents a l'estació estàn atapahits de gent, impossible donar un pas, tot Calella es a l'estació, creix l'ansietat.

Calella, 22, 8,30. — El tren entra ja a l'estació; el públich, al veure a n'en Patufet, esclata en un llarch y nodrit aplaudiment, sentintse crits de joia pels patufistes calellenchs. Impossible poderse obrir pas pera arribar al carrer; per fi en Patufet puja al cotxe que se li tenia destinat.

Calella, 22, 9,30. — La Cavalcada. -- Un heralt montat a cavall, seguint una hermosa y artística carrossa alegòrica simbolisant els Patufistes y l'ou den Colom; altra carrossa simbolisant la Verema, per cert molt justa de conjunt y gust artístich, tirada per bous; un xarret guarnit ab flors y banderes, tirat per un ruquet molt aixerit; carrossa del sigle xvii, cedida per un rich propietari de Calella, ab el sol objecte de que fos pera'l Patufet; el Nanet anava assegut en grans coixins y darrera dos lacays; además, a lo llarch de la comitiva, nens y nenes, portant vistosos fanals y atxes, donaven gran cop d'efecte.

Les carrosses també estaven artísticament illuminades; tancava la comitiva una brillant banda militar.

La cavalcada segui'ls principals carrers de la població, ahont la gent a cada pas tributava una ovació al Patufet, qui no's cansava de correspondre a tantes demostracions d'afecte.

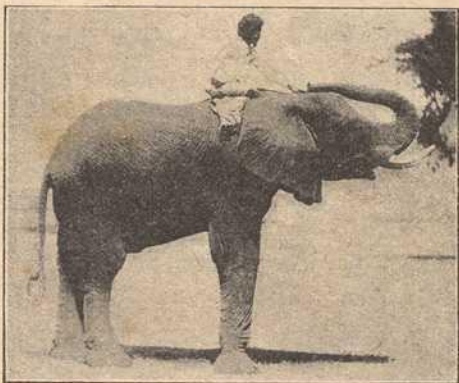
Verdaderament, l'èxit ha superat a les esperances que's tenien, y els patufistes d'aquí no parlen de rès més, y en les seves xamoses carones s'hi reflexa la satisfacció que tenen per la festa celebrada, en honor al seu estimat Patufet.

La cavalcada ja ha retirat, y el Patufet s'hostatja en el Vapor Vell; està molt satisfet del viatge y de les moltes atencions rebudes; passará aquets dos dies entre nosaltres,

Escaler. — «El Ingenio».

El Suplement d'En Patufet corresponent al present número publica'l dissetè folletó de l'interessant novela "Per les terres roges". Ab aquet Suplement se regala'l conte complet "Guinart y Griselda", den Joseph M.ª Folch y Torres.

ELS ELEFANTS TREVALLADORS

A l'Índia's elefants serveixen pera fer éls treballs més pesats, ab tal trassa y ab una forsa tal, que substitueixen grúes y demés enginys de gran potencia pera traslladar les vigues y els aparells més pesats.

Llissó aprofitada

Al nen Pauet Novell

Una vegada hi havia un nin ros com un fil d'or, que tenia uns ulls negres com el carbó més negre que puguis haver vist. Aqueix nen no tenia cap germà ni germaneta: era tot sol. Vivía ab els seus pares, que eren molt richs.

A fi de que s'ilustrés, el van fer anar a un col·legi dels millors que's coneixien.

Un dia, el mestre's li digué que'l sacrifici era una cosa que agradava en gran manera al Nen Jesús y a sa Santíssima Mare. Això va produir molta sorpresa al nen, puig encara no havia sentit may aquet mot.

Al arribar a casa preguntà tot seguit a la seva mare:

— Mamà, ¿què es fer un sacrifici? —

La bona senyora li explicà que la paraula *sacrifici* equivalia a abstenir-se d'alguna cosa, com, per exemple, quan a taula treuen quelcom que agrada molt, si's vol fer un sacrifici no se'n deuen menjar gaire o bé gens.

De tal manera impresionà al nen lo que la seva bona mare li digué, que no trigà a presentàrseli ocasió de poder dar mostres de que tan bona llissó no havia caigut com aigua en cistell.

L'endemà, a l'hora de dinar, el nen deixà un plat tot ple de vianda.

— ¿Que no't trobes bé? — li preguntaren els seus pares.

— Sí — respongué ell.

— Donchs menja, que això t'agrada molt.

Elefant conduint un corpulent arbre.

— Oh, es que vuy fer un sacrifici: ho donaré a n'en Ramón, que té la seva mare malalta y el seu pare ja fa dos mesos que no treballa.

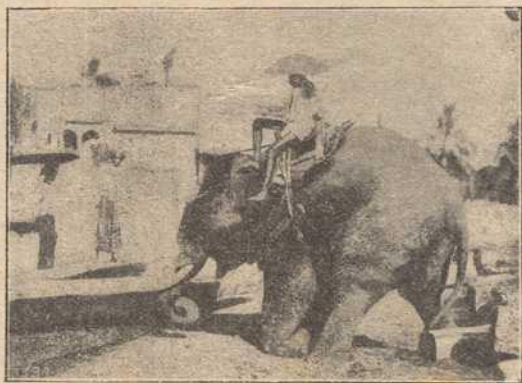
— Menja, menja — li repetien els seus pares, — ja n'hi donarem

d'altre a n'ell; tu ménjat això. —

Y el nen, tot seriós, respongué:

— Oh, si jo complagués el meu desitg de menjar això, allavors ja no fóra sacrifici. —

T. DE J. GIRBAU

Elefant a punt de carregarse una viga.

El preu del Calendari d'EN PATUFET

PROBLEMA

Suposant que faltin 10 setmanes pera sortir el **Calendari d'En Patufet**, y que un patufista guardi 10 cèntims cada setmana a la guardiola, ¿quànt haurà recullit?

SOLUCIÓ: Lo necessari per comprar el **Calendari d'En Patufet**, el millor, el més artístich, el més divertit, el més instructiu y el més ben presentat de tots.

Totes les solucions. — Germans Remus, germans Sorribes, Carme Güell, Ferràn Monistrol, Mercè Masvidal, Silvestre I-ern, Isidre Baldrich, germans Marxuach, Joan Ribas, Joan Portell, Salvador Molins.

Tres solucions. — Enrich Verdu, germans Sargas, germanes Pous, Davit Martínez, Joan Mallafré, Enrich Lafilla, Dolors Valls, Joseph Baldrich, Vicens Bosch, Miquel Pujades, Lluís K. Vila, germans Perelló, germans Menció, Paqueta Terreny, Antoni Roca, Antón Temprano, Julià Sala, Joseph Eriles, Marià Calavera, Joaquim Jacas, germans Soldevila, germans Serras, Gumersindo Godó, Joan Ramón, Enrich Arbat, Joseph Dalmau, Emili Vidal, Ernest Arumí, Joseph Culler, Montserrat Balletbó, Maria Ginés, Esteve Longás, Blanca Centellas, Victorià Ferré, Arcadi Sabatè, Francisco Rubio, Enrich Bergés, Alfons García, Antón Carreté, Lluís Corbella, Lluís Aparicio, Francisco Valera, Jaume Noguera, Aureli Cervera, Sebastià Arumí, A. Mones, Enrich Bach, Santiago García, Ramón Lapiana, Lluís Durán, Enrich Cataja, Antón Ferrús, Francesch Polrà, germans Lapeira, Jaume Vinyas, Valenti Rius, Geroni Figueras, germans Carreras, Ramona Masvidal, germans Tarrida, Joaquim Farré, Teresina Lanasas, germans Pujades, Miquel Fargà, Claudi Laspuestas, Joan Dotras, Ramonet García, Vicens Escrivà, germans Rius, Joseph Gil, Lluís Artal, germans Baduell, Miquel Trayet, Francisca Martínez, Pere Masdeu, Joseph Montero, Joseph Pena, Salvador García, F. Mensa, Joaquim Mestres, Matilde Barrachina, Ramón Bassa, Joseph Balaguer, germans Saba, Filomena Rutllant, germans Casanovas, Joseph M.ª Ruera, Joan Vilallonga, germans Purull, Joan Liches, Lluís Meléndez, Antón Avelló, Joseph Ballesté, Joan Ricou, Joseph Vidal, Jaume Forns, Ventura Font, Francisco Lladó, Leandre Condemines.

Dues solucions. — Francisca Clavell, Joan Santapaula, germans Carrau, Manuel Balet, Francisco Roig, Antón Montes, Manel Moll, Antón Vilà, Montserrat Castany, Ricart Paradell, Carmen Vofaroll, Ramón Ribas, Lluís Fuertes, Santiago Gales, Carme Villa, Enriqueta Coral, Enrich Pascual, germans Carní é, Maria Solanes, Joseph Riera, Assumpció Cusiné, Mercè Monterrat, germans Ferramón, Alfons Marqués, G. Rull, Pere Montané, Antón Molerias, Alexandre Mora, Rosa Soler, Julià Llopis, Paqueta Badosa, Francisco de Hita y altres, Ramón Bagó, Eduard Ribes, Joan Benet, Felícia Serra, Bartomeu Marteus, germans García, Pepeta Selarísano, Carles González, Geroni Figueras, Joseph M.ª Solà, Carme Aragonés, Maria Monell, germanes Carceller, Francisco Lladó, germanes Blay, Enrich Castelló, Alfret Homs, Joseph Foix, Marcell Bayer, Agustí Vergés, Joseph Puyaltó, Roseta Argemí, Antón Masdeu, Tomás Tussach, germans Magraus, C. Domènech, Joseph Gómez, Isidre Fuentes, Marià Cortinas, Lluís Miranius, Joaquim Vila, Elisa Ballester, Joseph Blanch, Joseph Caldés, M. Puiggrós, Lluís Zaragoza.

Una solució. — Joan Marfany, germans Fernández, Jaume, Ginjaume, Joan Corbella, Joseph Pascual, Agustí Barsant, E. Llorach, Sebastià Marsal, P. Mojica, Eladi Plana, Joan Calvet, Antón Gil, Manel Andreu, Joseph M.ª Felip, Francisco Ven, Francisco Llanos, Aureli Bisbe, Domingo de Ramón, Jaume Ramón, germans Llorens, Ramón Saigi, Albert Alegret, germans Cabra, Fortià Vallmánya, Joan Calbet, Pepeta G. Mariné.

ENDEVINA, ENDEVINETA

XARADA

Prima, part del cos dóna;
 dos-tercera, animal;
 y veuràs que'l total
 es poble de Barcelona.

M. CABALLERO

GEROGLÍFICH

:: M E E

Encara parlen
les bestiesDe quan parlaven
les besties

+ L L E 3

EME

ROMBO

•
•
•
•
•

Substituir els punts per lletres de manera que vertical y horitzontalment se llegeixi: 1.ª ratlla, consonant; 2.^a, parentiu; 3.^a, flor; 4.ª, part d'au, y 5.ª, vocal.

J N.

SEMBLANSA

¿En què se sembla una gallina a una casa?
 GUSTAU FERRER

SOLUCIONS A LO INSERTAT EN EL NÚMERO ANTERIOR

A la xarada: Cama. — A l'endevinalla: Que sigui buit. — A la fuga de vocals: Qui de jove no treballa quan es vell dorm a la palla. — Al geroqlíflch: Com més quintos més quartels.

Redacció y Administració: Cardenal Casañas, 4 (Riera del Pi)

Grans tallers de gravat

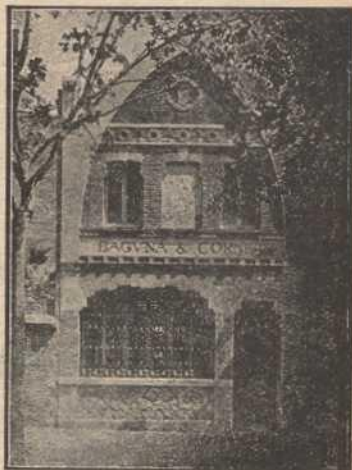
BAGUÑÁ Y CORNET

Mallorca, 192

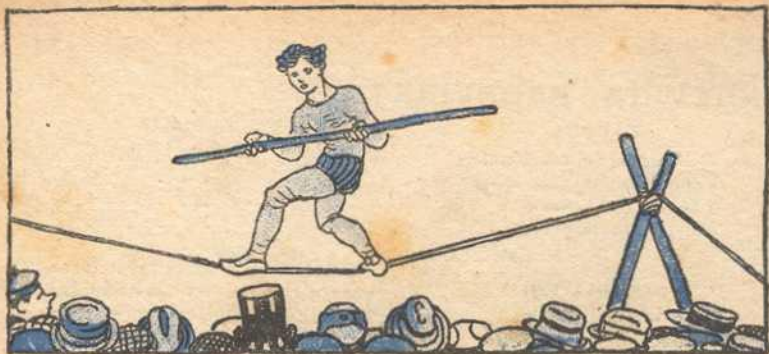
Telefon 7452

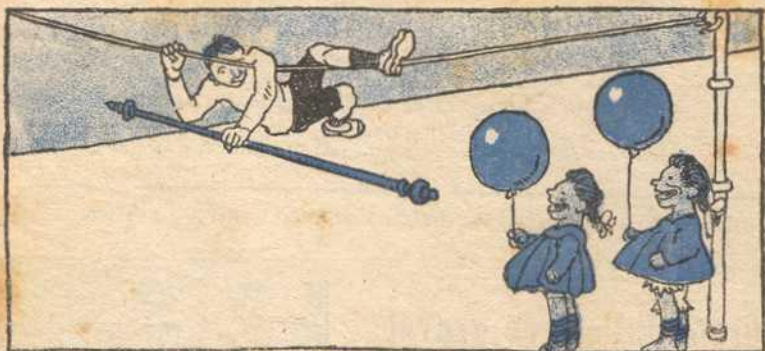
BARCELONA

Fidel Gtró impressor, Valencia, 233. — Barcelona.

En Pep va veure un funàmbul a la plassa del poble...

... y un dia volgué imitarlo al terrat de casa seva, fent partir de riure a ses germanetes, perquè sempre queya.

Finalment, va sortirsen d'aquesta senzilla manera.